

vigst Dom. Saavidt mig er bekendt, er dette Exempel nok ogsaa omtrent det eneste, som er forefaldet i de senere Aar, siden 1848; jeg fjender ialfsald ikke fra min Egn noget lignende Exempel. Der er derimod et andet Forhold af en lignende Natur, som meget let vilde kunne ændres ved en reen administrativ Foranstaltning, eller ialfsald ved en lovgivende Foranstaltning fra Kongerigets Side, idet der nemlig for Slesvigs Vedkommende bestaaer en Lov, hvorefter Kongerigets Domme i criminelle Sager i Gjentagelsestilfælde tillægges Virkning ved de slesvigske Domstole; jeg siger her til den kongelige Resolution af 21de August 1838, men noget lignende troer jeg ikke finder Sted for Kongerigets Vedkommende; der blive saadanne slesvigske Domme, idetmindste ved flere Underretter, slet ikke medregnede. Denne Resolution kommer ofte til Anvendelse i den Egn, hvor jeg er bosat, og Ulligheden i dette Forhold medfører forskjellige Ulemper; jeg skal derfor henlede den ærede Justitsministers Opmærksomhed derpaa og er vis paa, at den Valgkreds, jeg repræsenterer, i det Hele taget med Glæde vil modtage en Forandring i det i saa Henseende Bestaaende. Det forekommer mig, at medens man i den senere Tid har havt sit Die henvendt paa en større Tilnærmelse mellem de tre nordiske Riger, glemmer man altfor meget, at man dog ogsaa maatte see at bringe en saadan Tilnærmelse tilveie inden det danske Riges Grændser. Jeg skal saaledes blot som et Exempel — jeg veed forøvrigt nok, at det kunde være altfor vidt at gaae dybere ind derpaa, men da jeg veed, at noget Saadant er under Forhandling, skal jeg dog tillade mig at anføre det — nævne, at det i det scandinaviske Naturforskersmøde i Sommer blev vedtaget, at man skulde arbejde hen til at faae en fælles Pharmacopoe for de tre nordiske Riger, medens man for Slesvigs Vedkommende, efter hvad der er mig sagt, for Tiden arbejder paa en ny slesvigs, forskjellig fra den kongerigske, Noget, som blandt Andet ogsaa vil medføre Ulemper for de blandede Districter, idet de kongerigske Beboere der ere nødt til at kjøbe deres Lægemidler paa de slesvigske Apotheker. Jeg haaber, at dette og alle lignende Forhold ikke vilde undgaae den høitærede Justitsministers Opmærksomhed.

Bligen-Finecke: Jeg skal hverken af den ærede Rigsbogsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) eller af nogen Anden lade mig friste til ved denne Behandling at fremkomme med Betragtninger over den høiere Politik. Grunden til, at jeg atter har bedet om Ordet, er den, at den høitærede Justitsministers Ytringer have gjort mig det vanskeligt at tie stille. Den høitærede Justitsminister var bleven overrasket ved, at jeg fandt det beklageligt, at Slesvig ikke var medoptaget indenfor Virkningen af den Overenskomst, hvorom der her er Tale, og han udtalte, at jeg ligesaa godt som han burde vide, hvilke Vanskeligheder der have stillet sig og maatte stille sig ivæien for, at dette ikke allerede nu kunde være opnaaet. Jeg maa dertil bemærke, at det vel kan være, at han seer Vanskeligheder der, hvor jeg ingen Vanskelighed seer — men jeg skal ikke ytre mig videre derom — men ganske vist er det, at det ikke vilde have været umuligt at vente med denne Lov, indtil man var kommen saavidt med Hensyn til Slesvig, som det var fornødent, for at ogsaa Slesvig kunde være indbefattet i Overenskomsten. Jeg skal villig med Andre erkjende det Fortjenstlige i den danske Regjerings Bestræbelse efter saa tidligt, som skeet er, at være kommen til en Overenskomst som den foreliggende med den svenske Regjering, men jeg troer ikke, at der vilde være skeet nogen stor Ulykke for de forskjellige nordiske Riger, naar Udførelsen af Loven havde ventet noget, indtil man var kommen til en Ordning med Hensyn til Slesvig. Jeg kan ikke fragaae, at det forekommer mig ikke at see godt ud, at vi ved denne Lovbestemmelse have deelt Danmarks Rige og endogsaa Monarchiet saaledes, at vi paa den ene Side have Kongeriget og paa den anden Side de tvende Hertugdømmer; vi have altsaa paa en Maade igjen lavet et Slags Schleswig-Holstein; men deraf ønsker jeg end ikke den svageste Antydning. Jeg kan altsaa kun gjentage den Beklagelse, jeg før udtalte, idet jeg villig skal indrømme, at der mellem den ærede Minister og mig, ligesom ogsaa mellem hans Colleger og mig, kan være en forskjellig Opfattelse af, hvad der kan være muligt, og hvad der ikke kan være